

Bönen: "kärleksfullt samtal med Jesus"

Jag har alltid ansett den kristnes bön vara ett kärleksfullt samtal med Jesus, som inte ens bör avbrytas i de stunder då vi rent fysiskt befinner oss långt borta från tabernaklet, för hela vårt liv består av mänskliga kärlekssånger med gudomlig genklang ..., och älska, det kan vi alltid göra. (Smedjan, nr. 435)

12 juli

Vi bör se till att det under dagens lopp aldrig saknas några stunder som vi särskilt avsätter för att umgås med Gud och upplyfta våra tankar till Honom, utan att vi ens måste yttra några ord för att hjärtat sjunger dem. Låt oss ägna denna fromhetsnorm tillräckligt med tid; på en fast tidpunkt, om det är möjligt; vid Tabernaklet och hålla Honom sällskap som har stannat kvar av Kärlek. Är något annat inte möjligt, så får vi be var som helst, för vår Gud finns på ett ousägligt sätt i vår själ i nådens tillstånd. Jag råder dig emellertid att gå till *kapellet* så ofta du kan (...)

Ni kan alla, om ni vill, finna er egen form för detta samtal med Gud. Jag tycker inte om att tala om metoder eller formler, för jag har aldrig tyckt om att tvinga på någon tvångströjor. Jag har försökt att uppmuntra alla att närma sig Herren, och respekterat varje människa som hon är, med

sina egna egenskaper. Be Honom om att föra in sina planer i våra liv: inte bara i vårt förstånd, utan i djupet av vårt hjärta och i hela vår utåtriktade verksamhet. Jag försäkrar er om att ni därigenom kommer att bespara er en stor del av de besvikelser och lidanden som egoismen orsakar, och ni kommer att känna att ni har styrka nog för att utsträcka ert goda till dem som befinner sig i er omgivning. Hur mycket förtret försvinner inte då vi i vårt inre ställer oss mycket nära denne vår Gud som aldrig överger oss! På olika sätt förnyas Jesu kärlek för de sina, för de sjuka, för de lama, denna kärlek som frågar: "Vad står på?" Jo, det är så att ... Och genast får vi ljus, eller åtminstone accepterar vi det som sker och får frid.

Då jag råder dig att umgås förtroligt med Mästaren, tänker jag särskilt på dina personliga svårigheter, för de flesta hinder som reser sig för vår

lycka uppstår till följd av mer eller mindre dolt högmod. Vi anser oss vara särskilt mycket värda och ha utomordentliga egenskaper; och när vår omgivning inte anser detsamma, känner vi oss förödmjukade. Det är ett gott tillfälle för att be och korrigera vårt handlande, med vissheten om att det aldrig är för sent att lägga om kursen. (Guds vänner, nr. 249)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/bonen-karleksfullt-samtal-med-jesus/>
(2026-03-15)